

VECERNIA

Se începe cu Binecuvântarea în fața Sfintei Mese (și, dacă nu s-a citit Ceasul 9, mai întâi se spun rugăciunile începătoare, apoi Doamne miluiește de 12 ori, Slavă... și acum), apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103 (despre facerea lumii)

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul! Doamne, Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca un cort, Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor, Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc, Cel ce întărești pământul pe temelia lui, încât nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui, peste munți vor sta ape; de certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa; urcă munți și coboară văi, până în locul în care le-ai așezat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul; Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor, ca să scoată pâine din pământ și vinul ce veselește inima omului; ca să-i veselească fața cu untdelemn și pâinea ce întărește inima omului. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib, locașul cocostârcului le călăuzește pe ele. Munții cei înalți - adăpost cerbilor, stâncile - scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vreme; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor răcnesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă

și fiarele pe care le-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna;

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți. Dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Urmează Ectenia Mare, după care, dacă este sâmbătă seara sau vreo sărbătoare, se cântă:

1. **Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioșilor** [și pe calea păcătoșilor n-a stat și pe scaunul pierzătorilor n-a șezut]; **Aliluia (după fiecare stih).**
2. **Că știe Domnul calea dreptilor și calea necredincioșilor va peri.**
3. **Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați Lui cu cutremur.**
4. **Fericiți toți care nădăjduiesc spre Dânsul.**
5. **Scoală Doamne mântuiește-mă Dumnezeuul meu.**
6. **A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta.**
7. **Slavă... (Aliluia); Și acum...**
8. **Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule. (de 3 ori)**

După Ectenia Mică se cântă „Doamne strigat-am” cu stihurile (psalmii 140, 141, 129, 116) și stihurile după glasul de rând:

Doamne, strigat-am către Tine auzi-mă, auzi-mă Doamne; Doamne, strigat-am către Tine auzi-mă, ia aminte (la) glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă Doamne!

Stihuri:

Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să nu-mi dezvinovățesc păcatele mele...

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; zdrobise-vor de stâncă judecătorii lor.

Auzi-vor graiurile mele și s-au îndulcit. Precum brazda se desface în pământ, s-au risipit oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne – ochii mei; spre Tine am nădăduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea pe care am umblat, gătit-au cursa mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit, dar nu era cine să mă cunoască.

Închis-au calea pentru mine și nu are cine să caute de sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii”.

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Începând de la stihul 10, 8 sau 6 se intercalează stihurile prevăzute de Tipic (din Octoih, Minei sau Triod-Penticostar).

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să laud numele Tău.

9. Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

8. Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

7. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

6. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?, că la Tine este milostivirea.

5. Pentru numele Tău, Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăduit-a sufletul meu în Domnul.

4. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăduiască Israel spre Domnul.

3. Că la Domnul este mila și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

2. Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele.

1. Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Apoi Slavă... a sfântului, dacă are; și acum... – Dogmatica glasului sau altă stihiră a Născătoarei sau a Praznicului.

După Vohodul cu cădelnița se cântă:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, sfânt și fericit, Iisuse Hristoase! Venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Sfântul Duh Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Prochimenele pentru zilele săptămânii:

Sâmbătă seara, glasul al 6-lea

Domnul S-a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Duminică seara, glasul al 8-lea

Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți slujitorii Domnului.

Stih: Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

Luni seara, glasul al 4-lea

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, auzitu-m-ai, Dumnezeuul dreptății mele.

Marți seara, glasul 1

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieții mele.

Stih: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi; în locul pășunii, acolo m-a sălășluit.

Miercuri seara, glasul al 5-lea

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

Stih: Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele.

Joi seara, glasul al 6-lea

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Vineri seara, glasul al 7-lea

Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu și mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea izbăvește-mă.

Aici, după caz, se citesc Paremiile, apoi diaconul / preotul rostește Ectenia întreită, după care, citețul rostește rugăciunea:

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci; Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Urmează ectenia cererilor, la sfârșitul căreia se citește rugăciunea a 7-a „a luminilor”, urmată de Pace tuturor! și rugăciunea de plecare a capetelor (toate rostite tare). Apoi se cântă Stihovna, iar la sfârșit:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, care ai gătit înaintea feței tuturor popoarelor: luminează spre descoperire neamurilor și slavă poporului Tău Israil.

Sfinte Dumnezeule... și celelalte. Apoi Troparele și Otpustul.

Preotul: Înțelepciune!

Poporul: Binecuvintează!

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Poporul: Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită...

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule...

Poporul: Slavă... Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori), Părinte binecuvintează!

Dacă se dorește citirea Canoanelor Utreniei seara, atunci după Întărește, Dumnezeule..., se spune direct Veniți să ne închinăm..., Psalmul 50 și **Pavecernița Mică**. După rostirea Simbolului de Credință se citesc Canoanele Utreniei, cu ectenii mici după Cântările a 3-a și a 6-a, iar înainte de a 9-a se cântă Imnul Maicii Domnului. După ce se termină Cântarea a 9-a, se rostește Sfinte Dumnezeule... și celelalte, apoi rugăciunea **Nepătată, neîntinată...** și celelalte (în Ceaslov la Pavecernița Mare) și sfârșitul.